

תספורת בערב שבת כאשר ל"ג בעומר ביום א' - שיעור 953

- I. יש פלוגתא דרבוותא בזה ונראה לי דמותרים האשכנזים להסתפר ביום ששי לכבוד שבת
- (א) עיין ברמ"א (ת"ג - 3) דאם חל ביום ראשון נוהגין להסתפר ביום ו' לכבוד שבת וכתב הבאר היטב דזהו דעת מהרי"ו ומהרי"ל אוסר וכן דעת מקצת אחרונים לאסור ומ"מ היכא דנהג היתר נהוג ואין להחמיר בדינים אלו
- (ב) המהר"ם התיר לאבל שאירע יום ל' בשבת לרחוץ ביום ו' כיון דליכא אלא מנהג בעלמא שנהגו שלא לרחוץ תוך ל'
- (ג) עיין בדברי רב משה (צטורה וסולסה חוצרת 3 - 19) שכתב דכוונת הרמ"א דאין מסתפרים לשבת בלבד רק מסתפרים ג"כ לכבוד ל"ג בעומר דנחשב כיו"ט שמרביץ בו בשמחה מלמות ולכן מותר בע"ש זו משאר ע"ש דיש בו שמחה יתירה כן בדחל ר"ח אייר בע"ש ובש"ק שמותר משום תוספות שמחה באותה שבת ואפילו להנזהרים בצוואת רבי יהודה החסיד ע"ש ואבאר
- (ד) מנהג שלנו אם חל ל"ג בעומר ביום א' מסתפרין בע"ש הקודם מפני כבוד השבת (ערוך השלחן ת"ג - 1)
- (ה) השו"ת רבבות אפרים (ב - ש"ח - 6) כתב שמי שלא מסתפר בל"ג בעומר שחל ביום א' עד יום א' ולא לכבוד שבת אינו נקרא מזלזל בכבוד שבת כי דעת המהר"ל לאסור ביום ו' וכן דעת הלבוש (ת"ג - 3) וכ"כ האו"ז דהרמ"א שהתיר אינו אלא לדורו דבדורו היו רק מקצת בני אדם מחמירין בתספורת
- (ו) אמנם יש עוד מתירים דהיינו היוסף אומץ ומטה אפרים והיעב"ץ בסידורו וחיי אדם וקיצור ש"ע ועיין בספר בין פסח לשבועות (דף רמ"ח) שהביא האלף לך שלמה (ש"ל) שהתיר גם נישואין ודין אחד הן וכ"כ המ"ב (ת"ג - 6)
- (ז) כל זה לאשכנזים ולא לספרדים המסתפרים רק בל"ד לעומר (כף החיים ת"ג - ל"ז ורב משה ש"ס)
- (ח) עיין ברבבות אפרים (ש"ס) בשם רב בנימין זילבר דאם אינו יכול להסתפר ביום ו' יש שהתירו להסתפר ביום ה' בלילה ליל ששי וצע"ג אם התירו גם נישואין בליל ו'
- (ט) מסתברא שמותר להסתפר במוצאי שבת מאחר שכבר הותר ביום ו' שוב לא נאסר עד אחר ל"ג בעומר (בשם רב יצחק זילברשטיין ש"ס - דף ר"ג)
- (י) כשחל סוף הספירה ביום ראשון אין שום טעם להתיר תספורת בע"ש מידי דהוי כשנגמר שלשים שלו ביום ראשון שאין היתר תספורת בע"ש לכבוד השבת דעדיין הוא בתוך ימי איסור תספורת שלו (תורה נהורה בשם רב משה) ודלא כהפמ"ג שהתיר וצ"ע ואבאר
- (יא) להנוהגין להסתפר אם ג"כ לשמוע מוזיק וריקודין מותרין דאפשר שזה לא נקרא לכבוד שבת או שיש להתיר דאין אבילות לחצאין וצריך שאילת חכם
- II. מקור הענין עשרים וארבעה אלף תלמידים היו לו לרבי עקיבא וכולם מתו בזמן אחד מפני שלא נהגו כבוד זה בזה (יבמות ס"ג:) ומתו במיתת אסכרה דכל אחד דיבר לשון הרע על חבירו (גמרא ומהרש"א ש"ס) ועיין באבות (פ"ג - מט"ו) יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך וכבוד חבירך כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים (ש"ס פ"ד - מט"ו) והם לא נהגו כן והבריות אומרות אוי למי שלמד תורה (ספר בין פסח לשבועות דף רט"ז) ולכן נוהגים כמה דיני אבילות בימים אלו
- III. פסקי רב שלמה זלמן אויערבאך
- (א) קבלת פנים בשירה לחתן כנהוג בישיבות בשאר ימות השנה אין לערכה בימים אלה וכ"ש שאין להאזין לקלטות שירים כאלה בימים אלה (הליכות שלמה י"ב - י"ד)
- (ב) אם בני משפחתו לא דקדקו בשמירת ההלכה ומפעילים קלטות שירה אינו צריך לצאת מן הבית בשל כך אך לא להשתתף בשירה (ש"ס)
- (ג) שירה המרוממות את האדם אך אינה מביאתו לריקוד ומחול מותרת וכן שמיעת פרקי חזנות ונגינות קלאסיות יש להתיר ומה שלא אמר התרומת הדשן "אליהו הנביא" במוצאי

שבתות אפשר שהיו נוהגים לשוררו בניגון שמעורר לריקוד וכן קלטות סיפורים לילדים
אף אם יש בהם מעט שירים אין חשש כשמיעתן ואומרים שהחיינו בימים אלו דאין לנו
אלא מה שאמרו חכמינו (ע"ט)

(ד) לענין הכנסת ספר תורה בשמחה וריקודים ראוי להמנע מכך (אות 57)

(ה) נער שנעשה בר מצוה בימי הספירה יסתפר בעודו קטן אך אם לא היה יכול לעשות כן
מסתבר דמותר בו ביום (אות ט"ז) אבל האב והאם לא יסתפרו ונערה לא תסתפר אף ביום
שנעשית בת מצוה והסעודה נעשה בלא ריקודים ותזמורת (ע"ט)

(ו) בסעודת תנאים מותר לשיר ואף שירי שמחה (אות י"ח) מ"מ אין לעשות ריקודין ומחולות
(מ"ב ת"ג - ג)

(ז) הנושא אשה בימים המותרים על פי מנהגו מותרים חבריו הנוהגים איסור באותם הימים
להשתתף בשמחתו דהאיסור הוי משום ולא מסמנא מלתא ולא משום אבילות (אות כ"ח)
ושבע ברכות אפילו בימים האסורים להכל נעשה כרגיל וכ"כ האג"מ (3 - 5"ה)

IV. יש ששה מנהגים - עיין באג"מ (ח - ק"ט)

(א) המחבר (ת"ג - 3) שלא להסתפר עד ל"ד בבקר (34)

(ב) ולפי הרמ"א שלא להסתפר עד ל"ג בבקר. לגר"א כשיטת המחבר. לב"ח כשיטות
התוספות ע"ש באג"מ (ק"ט) (33)

(ג) ויש שאסרו כל הימים מפסח עד שבועות לבד ר"ח אייר וסיון (3) וז' ימי הפסח
וששה שבתות שהוא ט"ז ימים ונשאר ל"ג - אר"י ז"ל

(ד) ויש שמסתפרין עד א' דר"ח אייר ואוסרין מר"ח עד ראשון של ימי הגבלה בבקר
מג"א (ה) (30 + 3)

(ה) ויש שנוהגין מאחר ר"ח אייר עד ערב שבועות (5 + 28) רמ"א (ת"ג - ג)

(ו) ויש שהיו אוסרין מאחר אסרו חג דפסח עד ר"ח אייר (6) ומסתפרין בב' ימים דר"ח
ובל"ג בעומר ושאר ימי חדש אייר אוסרין (27) ומסתפרין מר"ח סיון ואילך מ"ב
(ת"ג - ט"ו) - (33)

לפי האג"מ (ק"ט) השלשה מנהגים האחרונים נחשב למנהג אחד ורשאים לשנות
ממנהג למנהג קודם הספירה. ע"ש

V. הדרגות באבילות לפי חומרותיהן לכמה פוסקים

(א) מנהג לאסור נישואין (ב) מנהג לאסור תספורת הוא לרוב הפוסקים (טור ת"ג)
(ג) מנהג לאסור ריקודין (מג"א ת"ג) (ד) מנהג לאסור מוזיק כל שכן מריקודין
(ערוך השלחן ת"ג - 3) (ה) ויש נוהגין לאסור עוד דברים (עיין לקמן)

VI. ל"ג בעומר Wedding on the night of

(א) עיין רמ"א (ת"ג - 3) ביום ולא בלילה. מ"ב (י"ז) בשם א"ר אפשר אם חל
בערב שבת מותר בליל ל"ג. (ב) באר היטב בשם חק יעקב אם אין אומרים תחנון
מנחה ל"ב מותר להסתפר בלילה. (ג) שע"ת בשם מור וקציעה לא בערב כמו ערב
שבת לכן מותר בערב. (ד) שו"ת רדב"ז (ג - תק"ט) מקצת הלילה ככולו. (ה) פרי
חדש רדב"ז אם לא קיים פריה ורביה מותר בימי הספירה. (ו) אין אבילות לחצאין

VII. תספורת בימי הספירה Shaving & haircuts during Sefirah

(א) עיין באג"מ (ד - ק"ז) דלא נהגו איסור במקום הפסד בימי הספירה ובין המצרים אבל
בשבוע שחל בו שאסור מדינא (תענית ל.) אין להתיר

(ב) עיין באג"מ יו"ד (3 - 77 ר"ב) שהביא מחלוקת בין המחבר ורמ"א יו"ד (ע"ה - ה) אם
אשה מותרת בנטילת שער אחר ז' ימי האבילות. ואולי יודה הרמ"א שיש להקל בימי
הספירה ובין המצרים כיון שהוא רק מנהג אבל ראוי להחמיר אם אינו נחוץ כל כך.

ג) תספורת בליל ל"ג בעומר עיין ברמ"א (ת"ג - 3) דבמדינות אלו מסתפרין ביום ל"ג בעומר ולא כלילה ועיין עוד בכאר היטב (ה) "לאותן הנוהגין שלא לומר תחנון מבערב ה"ה דמותר להסתפר" ועיין במ"ב (י"ב) כשחל ל"ג בעומר בע"ש והוא לו שעת הדחק לעשות ביום אפשר שיש להקל לו לעשות כלילה שלפניו. ועיין עוד בשו"ת בית דוד (ר"פ) דמשום כבוד שבת מה לי ביום הששי מה לי בליל הששי

ד) ועוד יש מחלוקת אם מקצת הלילה ככולו שדעת הרמב"ן בספר תורת האדם (אזילות ע:): דככולו ודעת המהר"ם מרוטנבורג שאין לומר מקצת הלילה ככולו וכן פסק השו"ע (י"ד ש"ה) והרדב"ז (ג - תקל"ט) מתיר לימוד התורה ותשמיש המטה בליל ז' לאבילות משום דאנו אומרים מקצת הלילה ככולו במקום מצוה ומתירים ספק דרבנן אבל רחיצה אסור

ה) ועוד דאם חל ליל ל"ג ביום הששי ומתירין נישואין צריך להתיר גם כן תספורת או להיפך דאין אבילות לחצאין עיין ביחודה דעת (ד - ל"3) וזה נוגע למוצאי תשעה באב שחל בליל הששי ולראש חודש אב שחל בערב שבת לענין לשוט בפול קודם חצות

VIII. האיסור של ריקודין ומחולות ומוזיק

א) עיין במג"א (ת"ג - סק"א) שכתב דנראה לי דבשידוכים אסור לעשות ריקודין ומחולות (ועיין במג"א תק"ח - סק"ח) ועיין במ"ב (ת"ג - סק"ג) דנהגו שלא לעשות ריקודין ומחולות של מצוה וכ"ש של רשות וריקוד הוא אם אחד או שנים רוקדים ומחול שרוקדים אנשים רבים ע"י סיבוב (בין פסח לשבועות דף רפ"ד בשם הגרש"ז אויערבאך) ומוזיק אסור אף שלא הוה מפורש בפוסקים הקדמונים משום שק"ו הוא מריקוד ומחול (ערוך השלחן ת"ג - 3)

ב) אמנם היש"ש (3"ק פ"2 - סימן ל"2) כתב שסעודת בר מצוה הוא סעודת מצוה כיום שנכנס לחופה וכ"כ השירי כנסת הגדולה (תק"ח) שמותר להביא מנגנים בכלי שיר ביום המילה כ"כ השו"ת יחודה דעת (ו - ל"ד דף קע"ט) דלמילה ולפדיון הבן ולבר מצוה מותר ועיין באג"מ (ה - ק"ט וחלק 3 - ז"ה) דלא משמע כן ועיין בשו"ת קרן לדוד (ק"ט) דמותר גם שבע ברכות בימי הספירה בריקודים (אג"מ 3 - ז"ה) וכ"כ השו"ת משנה הלכות (ו - ק"ט) דשבעת ימי המשתה דוחה איסור זה שאינו אלא ממנהגא

ג) שמיעת שירה וניגונים המוקלטים בטייפ אסור (יחודה דעת ו - ל"ד ואג"מ ח - קס"ו) וע"ע בשו"ת חלקת יעקב (ס"3 - אות 3) שיש סברה גדולה להתיר הואיל ובשעה שגזרו לאסור הזמר לא היו כלים אלה בעולם ולא חלה עליהם גזירת חז"ל ורב ש.ז. ברין היה מסופק בדבר

ד) מותר אדם אחד לשיר בפה בכל ענין ובפרט בדרך לימודו לעורר המחשבה כי בדרך כלל שירת אדם יחידי עשוי להפיג עצבונו ואין גורם לצאת לריקודים (פסקי תשובות ת"ג - אות 36)

ה) לשמוע למוזיק שלא בכוונה (כמו telephone, store, car)

1. עיין בשערים מצויינים בהלכה שהביא השלטי גבורים (פסחים ו) דאם שומע הכומרים שהם מנגנים לע"ז אם אינו מתכוין ליהנות ואינו צריך לה מותר ולא גרע נידן דידן מזה שכל שאינו נותן דעתו על זה מותר

2. השו"ת הר צבי (307 ק"ח) כתב דהעיקר שלא ישב האבל בתוך המסוכים בהחופה אבל להכנס במקום שיש קול זמרה מותר שאינו נותן דעתו על הכלי זמר ועיין בשו"ע (י"ד ש"ה - ג) דמשמע דאין אסור לאבל לשמוע הכלי זמר בחופה כ"כ השו"ת שבט הלוי (3 - ר"ג)

3. יש להחמיר לקטנים שהגיעו לחינוך (אג"מ ד - כ"ח - ד) משמע לאינו הגיע לחינוך מותר

ו) music to awake or put to sleep - classical שמעתי מרב פנחס שיינבערג שאין איסור בדבר שאין זה מוזיק של שמחה שאסר חז"ל ואולי משום שאין מביא לידי ריקודים ומחולות

ז) music containing words שמעתי מרב ש.ז. ברין שאין איסור בדבר משום שלא נהוג איסור בזה בזמן המנהג ואולי גם הטייפ מותר וצ"ע

ה) music for aerobics טוב שלא לשמוע בימי הספירה

ט) dancing classes הריקודים שהנשים עושים בכל ימות השנה אסור לעשות בימי הספירה וגם אסור לעשות בפרהסיא כמו בחתונה כל השנה (כך שמעתי מרב מנשה קליין)

י) עיין באג"מ (ח - ק"ט) (וחלק 3 - ז"ס) שהאיסור הוא רק על החתן וכלה לבד וכשהן מותרין ליכא ממילא שום איסור על המסדר קידושין והקרואים. ומשמע שאף בעבר ונשא שרשאיין הקרואים לשמוח עמו דהא איתא בשו"ע (סעיף ח) שאם קפץ וכנס שאין עונשין אותו ואם יהיה אסור לילך אל הסעודות ולשמחו אין לך עונש גדול מזה. ממילא האיסור לשמוע מוזיק בספירה אינו כאבילות ורק איסור על שמיעת מוזיק האסורה ולא מוזיק הנעשה בהיתר וגם משמע שהוא איסור שהוא טפל לנישואין ואיסור קל.

יא) אמר לי רב דוד פיינשטיין דיכול לילך למקום שמנגנים כגון בר מצוה ווראט או anniversary party אם צריך להיות שם. אם המוזיק נעשה בהיתר ולא דוקא לנישואין וכן שמעתי מרב דוד Steinwurtzel ז"ל וע"ע באג"מ (3 - ז"ס) לענין תספורת לנישואין וברית מילה

יב) אם החופה ביום ל"ג בעומר והסעודה בליל ל"ד עיין באג"מ אה"ע (ח - ז"ס) שרשאיין לעשות אף בכלי שיר כדרך כל חתונות מאחר שנתחייבו בשמחה ובריקודים

יג) סעודה בלא ריקודים עיין באג"מ אה"ע (ח - ז"ס) דאפשר דאין דברים אלו בכלל המנהג דאבילות בימי הספירה אך מסתברא אולי יש להחמיר כיון שהוא ענין שמחה אבל סעודת מצוה מותר ואולי אכילת עראי בלא סעודה יש להתיר אפילו בלא מצוה

יד) בני אשכנז להיות בשמחת בר מצוה של ספרדי בכלי זמר אפשר יש להתיר (אג"מ ה"ל)

IX. לתרין הקושיא דלמה לא נהוג כבוד זה לזה וגם למה לא עשו תשובה בשעת המגפה ועיין בטעמי המנהגים (דף רנ"ח) דרב שמעון בן יוחאי היה התלמיד האחרון שמת וצע"ג על כל זה

שמעתי מרב מנשה קליין פירוש נפלא בשם הרב מצעהלים זצ"ל עיין בפסחים (כ"ג:) דשמעון העמסוני פירש מלדרוש כל אתין שבתורה משום שלא היה יכול לדרוש "לאת ה' אלוקיך תירא" (3"ק מ"ח:) עד שבא רבי עקיבא ודרש "את" לרבות תלמידי חכמים ובא רק אחר פטירת תלמידיו דשיטת רבי עקיבא קודם פטירתן היה דאין ת"ח חייב ליתן כבוד זה לזה והכלל גדול דואהבת לרעך כמוך הוא דת"ח צריך ליתן כבוד לסתם אדם שאינו כמוהו אבל אין ת"ח מחויב לנהוג כבוד זה לזה והוא למד זה לתלמידיו ולכן בעיניהם לא היו עושים שום עבירה ואינם צריכים שום תשובה ואחר פטירתם חזר רבי עקיבא ובא לדרוש "את" לרבות ת"ח דיראת ת"ח לת"ח כיראת ה' וזה לא כמהרש"א ועץ יוסף ועיון יעקב ועיין בעין יעקב (ס)

X. הגדלות דרבי עקיבא איך היה לו לרבי עקיבא כח להמשיך להגדיל תורה אחר פטירת תלמידיו שהלך לדרום ומצא שם ה' תלמידים והתחיל עוד פעם בימי זקניו להגדיל תורה בזמן שהיה שמים ושמעתי מאדם גדול דהמהות של רבי עקיבא וגדלתו היה בנה על הק"ר במעשה הידוע בטיפת המים הנוטף על האבן הגדולה ולכן שייך הכל ובמקום שאדם רוצה לילך מוליכין אותו ובס"ד הכל שייך ולכן בעבודתו האחרונה של הרבצת התורה היה מצליח יותר מהעבודה הראשונה

XI. למעשה דיני הימי הספירה הם רק מנהגי ישראל והעיקר לתקן הבין אדם לחבירו ובדבר יום ביומו (דף ג"ח) כתב הטעם שמתו בזמן הזה דוקא אולי מפני שבמתן תורה כתיב ויחן שם ישראל ופרש"י כאיש אחד בלב אחד והם שלא נהגו כבוד זה לזה נענשו שלא זכו להישאר בחיים עד יום קבלת התורה בעצרת (בפל"ש דף רע"ז) ועיין בכף החיים (ת"ז - ה) שכתב "שכל זה שעושים זכר כדי להתרחק מהשנאה ומהקנאה ומהתאוה ומהגאווה ומהכבוד ולקנות מדת האהבה והענוה והשלום... ולהזהיר מאוד בענין אהבת החברים העוסקים בתורה ביחד" ועיין במשנת רב אהרן מאמרים ושיחות מוסר (דף י"ג)